

אות ג'. כְּמִין צָרִיף, מִצַּד אוֹת ד'.
וְשָׁבַע אוֹתוֹת הֵן, בְּגִלְל זֶה
כִּפְרֵי: ת: כ' - כְּבִשָּׁן. ב' - בּוֹרְגָנִין.
וְשָׂאָר סְפוֹת. וְכֻלָּם רְמָזִים אֲצִל
בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, וְאִין לְהֶאֱרִיף
בָּהֶם.

וְאֵלֵיו לְעִמְתָם שְׁבָעָה כּוֹכְבֵי לֶכֶת,
וְהֵם זָכָר וּנְקֵבָה. וּמִשּׁוּם זֶה
נִקְרָאִים שְׁבַע כְּפוֹלוֹת, כְּמוֹ
שְׁבָעָה קִנִּים שֶׁל הַמְנוּרָה שְׁנֹאֲמַר
בָּהּ (תהלים קיט) שְׁבַע בְּיוֹם הַלְלַתִּיךָ.
כֶּף (זכריה ד) שְׁבָעָה וְשְׁבָעָה
מוֹצְקוֹת. כֶּף שְׁבַע סְפִירוֹת
כְּפוֹלוֹת. וְשְׁבָעָה יְמֵי בְּרֵאשִׁית
לְמִטָּה, שְׁבָעָה לְמַעְלָה, (קהלת א)

אִין כָּל חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ.
וְיִרְבֵּב זֶה צְדִיק, שְׁדוּמָה לְחוּט
הַשְּׂדֵרָה, שְׁבוּ שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה
חֲלוֹת, כִּנְגַד שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה
נְעוּנָעִים שֶׁל הַלוּלָב. וְהֵם כִּנְגַד
שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה בְּרִכּוֹת הַתְּפִלָּה,
כִּנְגַד שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה שְׁמוֹת שֶׁל
(תהלים כט) הָבוּ לֵה' בְּנֵי אֱלֹהִים, כִּנְגַד
שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה שְׁמוֹת שֶׁל קְרִיאַת
שְׁמַע. וְנְעוּנָעַי לְשֵׁשׁ צְדָדִים,
בְּחֻשְׁבוֹן ו'. וְשִׁלְשָׁה נְעוּנָעִים בְּכָל
צַד, הֵם שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה.

וְיִרְבֵּב בְּמִין, כּוֹלֵל שֵׁשׁ מִינִים
(שהם) שְׁלֹשָׁה הַדְּסִים - גְּדִלָּה
גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת. וְדוּמִים לְשִׁלְשֵׁת
גּוּנֵי הַעֵין. שְׁנֵי בְּדֵי עֲרֻבוֹת - נֶצַח
וְהוֹד, וְדוּמִים לְשֵׁשׁ שְׁפָתִים.
לוּלָב - יְסוּד, דוּמָה לְשְׂדֵרָה, שְׁבוּ
קִיּוֹם שֶׁל כָּל הַעֲצָמוֹת, וְעֲלֵיו אָמַר
דָּוִד, (תהלים לה) כָּל עֲצָמוֹתַי
תִּאֲמַרְנָה ה' מִי כְמוֹךָ. אֲתָרוּג -
מְלָכוֹת, דוּמָה לְלָב, שְׁבוּ
הַהֲרָהוּרִים.

וְנְעוּנָעֵי הַהֲלָל הֵם מְשֻׁתְּפִים
בְּנְעוּנָעִים שֶׁל נְטִילַת לוּלָב, וְהֵם
שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה
לוּלָב - הָרִי ע"ב. וּמִפְּנֵי זֶה לוּלָב
בְּחֻשְׁבוֹן ח"ס, וְאַרְבָּעָה מִיְנֵי הַלוּלָב -
הָרִי חֲסֵד, זְרוּעַ יְמִין. וּמִפְּנֵי
זֶה תִּקְנוּ לוּלָב בְּמִין, לְצַד הַחֲסֵד.
אֲתָרוּג לְצַד הַגְּבוּרָה, לְשִׁמְאֵל הַלָּב.
וּמִפְּנֵי זֶה אֲתָרוּג

כְּמִבּוּי, מִסְטָרָא דָּאָת ב', כְּמִין גַּא"ם,
מִסְטָרָא דָּאָת ג'. כְּמִין צָרִיף,
מִסְטָרָא דָּאָת ד'. וְשָׁבַע אֲתָנוּן
אִינוּן, בְּגִין דָּא כִּפְרֵי: ת: כ', כְּבִשָּׁן.
ב', בּוֹרְגָנִין. וְשָׂאָר סְפוֹת. וְכֻלָּהוּ
רְמִיזֵי לְגַבֵּי מֵאֲרֵי מִתְנִיתִין.
וְלִית לְאַרְכָּא בְּהוּן.

וְאִינוּן לְקַבְּלֵיהוּ שְׁבָעָה כְּכַבֵּי לְכֶת,
וְאִינוּן דְּכַר וְנוֹקְבָא. וּבְגִין
דָּא אֲתִקְרִיאוּ ז' כְּפוֹלוֹת. כְּגוֹן
שְׁבָעָה שְׂרָגִין דְּמִנְרֵתָא,
דָּאֲתָמַר בָּהּ (תהלים קיט) שְׁבַע בְּיוֹם
הַלְלַתִּיךָ. הָכִי שְׁבָעָה וְשְׁבָעָה מוֹצְקוֹת.
הָכִי שְׁבָעָה סְפִירָאן כְּפוֹלוֹת.
וְשְׁבָעָה יוּמֵי בְּרֵאשִׁית לְתַתָּא,
שְׁבָעָה לְעֵילָא, (קהלת א) אִין כָּל
חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ.

לוּלָב דָּא צְדִיק. דְּדָמֵי לְחוּט הַשְּׂדֵרָה,
דְּבִיה ח"י חוֹלִיין, לְקַבְּלַת ח"י
נְעוּנָעֵין דְּלוּלָב. וְאִינוּן לְקַבְּלַת ח"י
בְּרַכָּאן דְּצִלוֹתָא. לְקַבְּלַת שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה
אֲזַפְרוֹת, (תהלים כט) דְּהָבוּ לִי
בְּנֵי אֱלֹהִים. לְקַבְּלַת שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה
אֲזַפְרוֹת דְּקְרִיאַת שְׁמַע. וְנְעוּנָעַי
לְשֵׁשׁ סִיטְרִין, בְּחוּשְׁבָּן ו'. תִּלְתַּת
נְעוּנָעִין בְּכָל סְטָרָא, אִינוּן ח"י.

לוּלָב בְּמִין, כּוֹלֵל שֵׁשׁ מִינִין (דְּאִינוּן) ג'
(דף רנ"ו ע"א) הַדְּסִין, גְּדוּלָּה גְּבוּרָה
תְּפָאֶרֶת. וְדָמִין לְתִלְתַּת גּוּנֵי עֵינָא.
ב' בְּדֵי עֲרֻבוֹת, נֶצַח וְהוֹד. וְדָמִין
לְתִרִין שְׁפוּן. לוּלָב, יְסוּד, דוּמָה
לְשְׂדֵרָה. דְּבִיה קִיּוֹם דְּכָל גְּרַמִּין.
וְעֲלֵיהּ אָמַר דָּוִד, (תהלים לה) כָּל
עֲצָמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה יי מִי כְמוֹךָ.
אֲתָרוּג, מְלָכוֹת. דוּמָה לְלָבָא.
דְּבִיה הַהֲרָהוּרִין.

וְנְעוּנָעֵין דְּהֲלָל, אִינוּן מְשׁוּתְּפִין
בְּנְעוּנָעֵין דְּנְטִילַת לוּלָב, וְאִינוּן ח"י
בְּאֲנָא. ח"י ח"י, בְּהוּדוּ תַחְלָה וְסוּף.
ח"י דְּנְטִילַת לוּלָב, הָרִי ע"ב. וּבְגִין
דָּא לוּלָב בְּחוּשְׁבָּן ח"ס, וְד' מִינִין
דְּלוּלָב, הָא חֲסֵד, דְּרוּעָא יְמִינָא. וּבְגִין
דָּא תִקְנוּ לוּלָב בְּמִין, לְסְטָרָא דְּחֲסֵד.
אֲתָרוּג לְסְטָרָא דְּגְבוּרָה, לְשִׁמְאֵל
לָבָא. וּבְגִין דָּא אֲתָרוּג הַדוּמָה לְלָב,
תִּקְנוּ לְמַהוּי כִּיד שְׁמַאל. כְּמָה
דְּאוּקְמוּהּ, לוּלָב בְּמִין,

שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה
לוּלָב בְּ"אֲנָא". שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה
שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה
לוּלָב - הָרִי ע"ב. וּמִפְּנֵי זֶה לוּלָב
בְּחֻשְׁבוֹן ח"ס, וְאַרְבָּעָה מִיְנֵי הַלוּלָב -
הָרִי חֲסֵד, זְרוּעַ יְמִין. וּמִפְּנֵי
זֶה תִּקְנוּ לוּלָב בְּמִין, לְצַד הַחֲסֵד.
אֲתָרוּג לְצַד הַגְּבוּרָה, לְשִׁמְאֵל הַלָּב.
וּמִפְּנֵי זֶה אֲתָרוּג

הדומה ללב, תקנו להיות ביד שמאל. כמו שפירושו, לולב בימין, ואתרוג בשמאלו. והם כנגד זכור ושמור. ומי נטל שניהם? העמוד האמצעי. לולב בימינו, ואתרוג בשמאלו.

באו האבות, והרועה הנאמן, ואתרוג ודוד ושלמה, וברכו אותו ואמרו לו, אתה המנוחה הקדושה, והחברים שלך שהם ששה, כנגד אלו שהם שבעה. ואתה המנוחה הקדושה, נר מערבי באמצע, שכל ששה נרות מאירים ממך. בכל אחד נאמר בו, (משלי כ) נר ה' נשמת אדם.

והרועה הנאמן מאיר בך, ואתה בחברים שלך, והכל אחד בלי פרוד כלל. ומשם ואילך מתפשטים ענפים לכל בעלי החכמה, השלם דברי החבורה הראשונה שלך לעטר אותם.

פתח המנוחה הקדושה ואמר, בחבור הראשון נאמר, (שיר השירים ח) מים לא יוכלו לכבות את האהבה וגו'. מהו בוז? יום שני ויום ששי ויום שביעי של סכות, שבהם היו מנסכים מים ויין.

שבעה ימי סכות בהם היו מקריבים ישראל שבעים פרים לכפר על שבעים ממנים כדי שלא ישאר העולם חרוב מהם. זהו שכתוב ובחמשה עשר יום והקרבתם עלה אשה לריח ניחח לה' פרים בני בקר שלשה עשר תמימים. וביום השני פרים שנים עשר. וביום השלישי אחד עשר. וביום הרביעי עשרה. וביום החמישי פרים תשעה. וביום הששי פרים שמונה. וביום

השביעי שבעה. וכלם שבעים. ובכל יום היו חסרים. מדוע חסרים?

אָאָא כּאן הוּא רְמוּז, (בראשית ח) וּתְנַח הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי. ומה שם בימי המבול (שם) והמים היו הלוף וחסור - אף כף בתשרי, שהוא החודש השביעי, שבו כמה מצוות: ראש השנה, ויום הכפורים, סכה ולולב, אתרוג, מינים של הלולב, שופר - השכינה העליונה שורה על ישראל,

ואתרוג בשמאלו. אינון לקבל זכור ושמור. ומאן נטיל תרווייהו. עמודא דאמצעייתא. לולב בימיניה, ואתרוג בשמאליה.

אתו אבהן, ורעיא מהימנא, ואתרוג ודוד ושלמה, וברוכו ליה, ואמרו ליה, אנת בוצינא קדישא, וחברייא דילך דאינון שית, לקבל אינון ז'. ואנת בוצינא קדישא נר מערבי באמצע, דכל שית נרות נהרין מנך. בכל חד אתמר ביה, (משלי כ) נר יי נשמת אדם. ורעיא מהימנא נהיר בך, ואנת בחברייא דילך, וכלא חד, בלא פרוידיא כלל. ומתמן ואילך מתפשטין ענפין לכל מארי חכמתא, אשלים מלין דחבורא קדמאה דילך לאעטרא לון.

פתח בוצינא קדישא ואמר, בחבורא קדמאה אתמר (שיר השירים ח) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וגו'. מאי בוז. יומא תניינא, ויומא שתיתתאה, ויומא שביעאה דסופות. דבהון הוּו מנסכים מים ויין.

דשבע יומין דסופות, בהון היו מקריבין ישראל שבעים פרים, לכפרא על שבעין ממנן, בגין דלא ישתאר עלמא חרוב מנייהו. הדא הוא דכתיב, ובחמשה עשר יום והקרבתם עלה אשה לריח ניחח ליי פרים בני בקר שלשה עשר תמימים. וביום השני פרים י"ב. וביום השלישי י"א. וביום הרביעי עשרה. וביום החמישי פרים תשעה. וביום הששי פרים שמונה. וביום השביעי שבעה. וכלהו שבעין. ובכל יומא הוּו חסרים. אמאי חסרים.

אָאָא הָכָא קָא רְמִיז, (בראשית ח) וּתְנַח הַתֵּיבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי. ומה התם בימי טופנא, (בראשית ח) והמים היו הלוף וחסור, אוף הכי בתשרי, דאיהו גרמא שביעאה, דביה כמה פקודין, ראש השנה ויום הכפורים, סכה ולולב אתרוג, מינין דלולב שופר. שכינתא עלאה שרייא